

उमयेयुः, [स्] ख (उमयोरङ्गोः। सद्यःपरदिनि
उमयेयुस् निपातितः।) उमयदिनम्। इत्य-
मरः॥ (यथा, ऐतरेयब्राह्मणे। ५। २६॥

“अग्निहोत्रमुमयेयुरह्वयत्”॥)

उम्, ख, (उङ् शब्दे + डम्।) रोषः। अङ्गीकारः।
प्रश्नः। इति मेदिनी॥ क्रोधवर्जितः। इति शब्द-
रत्नावली॥

उमा, स्त्री, (उमो मा तपस्यां कुर्वति। यथा,
“उमेति मात्रा तपसे निषिद्धा पश्चादुमाख्यां
समुखी जगाम”। इति कुमारोक्तेः। यद्वा ओहं-
रस्य मा लक्ष्मीरिव। उं शिवं माति मिमीते वा।
आतोऽनुपसर्गति काः अजादित्वात् टाप्। अवेति
ऊयते वा उङ् शब्दे “विभाषा तिलभाषो मेति”।
५। २। ८। निपातनात् मक्॥) दुर्गा। (यथा,
कुमारे। ३। ६०।

“उमासुखे विम्बफलाधरोह्ये

यापारधामास विलोचनानि”॥)

अतसी। कौत्तिः। हरिद्रा। कान्तिः। इति
मेदिनी॥ शान्तिः। इति शब्दरत्नावली॥ तन्नाम-
व्युत्पत्तिर्यथा।

“यतो हि तपसे पुंलि वनम् गन्तुञ्च मेनका।

उमेति तेन सोमेति नाम प्राप तदा सती”॥

इति कालिकापुराणे ४२ अध्यायः॥

उमाकटः, पुं, (उमाया रजः। उमा “अलावृति-
लोमाभङ्गाभ्यो रजस्युपसंस्थानम्” इति कटच्।)
उमाधूलिः। इति व्याकरणम्॥ मसिनार धूला
इति भाषा।

उमागुरुः, पुं, (उमाया गुरुः पिता। सती दत्त-
यज्ञे शिवनिन्दान्श्रवणात् योगविमुक्तदेहा हिमा-
लयात्मेनकागर्भे सम्भूतेति पौराणिकी कथात्रानु-
सन्धेया।) हिमालयपर्वतः। इति त्रिकाण्डशेषः॥

उमाचतुर्थी, स्त्री, (उमायाचतुर्थी। उमाजन्मतिथि-
त्वादस्याः तथात्वम्। ज्यैष्ठ्युक्ताचतुर्थी। यथा,
“ज्यैष्ठ्युक्ताचतुर्थ्यान्तु जाता पूर्वमुमा सती।
तस्मात् सा तत्र संपूज्या स्त्रीभिः सौभाग्यवद्भ्ये”॥
इति संवत्सरकौमुदीधृतब्रह्मपुराणवचनम्॥

उमापतिः, पुं, (उमायाः पतिः।) शिवः। इत्यमरः॥
(यथा, महाभारते १४। संवत्समरुत्तीये। ८। १
“तप्यते तत्र भगवान् तपो निवसुमापतिः”॥)

उमावनः, स्त्री, (उमायाः प्रोतये वनमिव।) पुर-
विशेषः। तत्पर्यायः। देवीकोटः २ कोटीवर्षम् ३
बाणपुरं ४ शोणितपुरं ५। इति हेमचन्द्रः॥

उमासुतः, पुं, (उमायाः सुतः पुत्रः।) कार्तिकेयः।
इति हेमचन्द्रः॥

उमेशः, पुं, (उमाया ईशः पतिः।) महादेवः। इति
हेमचन्द्रः॥

उम्बरः, पुं, (उम् इत्यन्तशब्दं दृष्ट्वातीति। उम्
+ ङ + अच्।) दारोर्द्धकाष्ठम्। तत्पर्यायः।
महावग्रहणी २ देहनी ३ अम्बरः ४ उदुम्बरः ५।
इति हेमचन्द्रः॥ (गन्धर्वविशेषः। यथा, हरि-
वंशे परिजातहरणे। १२६। १४।

“उम्बरस्तुम्बश्चैव जमुर्न्ये च मङ्गलान्”॥)

उम्बी, स्त्री, (उम् क्रोधवर्जितं स्वभावं वाति प्राप्नो-
तीति। उम् + वा + क। एषोदरादित्वात् वस्य वः।)
अर्द्धपङ्कटगानलसंभृष्टयवगोधूममञ्जरी। अस्या
गुणाः। कफप्रदत्वम्। बलकारित्वम्। लघुत्वम्।
पित्तानिलापहत्वञ्च। इति भावप्रकाशः॥

उम्भ, प श्र पुंयो इति कविकल्पद्रुमः। (तुदां-परं-
सकं-सेट्।) उन्भ इति च पाठः॥

उम्भं, स्त्री, (उमाया अतस्या हरिद्राया वा ज्ञेयम्।
उमा + “विभाषा तिलभाषोमाभङ्गाभ्यः”।
५। २। ८। इति यत्।) औमीनम्। अतसीज्ञेयम्।
हरिद्राज्ञेयञ्च। इति भरतो द्विरूपकोषञ्च॥

उर, गतौ। सौत्रधातुरयम्। इति कविकल्पद्रुमः।
(परं-सकं-सेट्।) पञ्चमखरादिः। उरसः। इति
दुर्गादासः॥

उरः, [स्] स्त्री, (इयति। ऋ गतौ। “अर्त्तेरुच”
। ४। १६४ इति उणादिसूत्रेण असुन् उरादेशः
क्विच्।) वृक्षस्थलम्। इत्यमरः॥

(यथा, रघुः १०। १०।

“कौस्तुभाख्यमपां सारं विम्बायं दृहतोरसा”।

तथा, माघे ७। २२।

“उरसि सरसपादलेखा

प्रतिमयानुययावसंश्रयानः”॥)

तत्पर्यायः। वृक्षः २ वक्षः ३ कोडम् ४ हृत् ५
मुजान्तरम् ६। इति राजनिर्घण्टः॥

उरः, [स्] त्रि, (ऋ + असुन् + उरादेशः क्विच्।)
उत्तमः। अष्टः। इति मेदिनी॥

उरःसूत्रिका, स्त्री, (उरसः सूत्रमिव। इवे प्रति-
ज्ञताविति कन्।) मुक्तारचितहारः। इत्यमरः॥

उरगः, पुं, (उरसा गच्छतीति। उरसो लोपश्चेति
ह्रस्वयः सकारलोपश्च।) सर्पः। इत्यमरः॥
(अङ्गुलीवोरगच्छता”। इति रघुः १। २८।)

सौसकम्। इति राजनिर्घण्टः॥

उरगस्थानं, स्त्री, (उरगाणां सर्पाणां स्थानम्।)
पातालम्। इति शब्दरत्नावली॥

उरगाशनः, पुं, (उरगान् सर्पान् अन्नातीति। उरग
+ अश् + ल्यु।) गरुडपक्षी। इति जटाधरः॥

(“स्त्रावासभागमुरागाशनकेतुयच्छा”।

इति माघः। ५। १३॥)

उरङ्गः, पुं, (उरसा गच्छतीति। उरस् + गम् + ङ।
निपातनात् सिङ्गम्।) उरङ्गमः। इत्यमरटीकायां
रायमुकुटः॥

उरङ्गमः, पुं, स्त्री, (उरसा गच्छतीति। उरस् + गम्
+ खच्।) सर्पः। इति व्याकरणम्॥

उरगाः, पुं स्त्री, (ऋ + “अर्त्तेः क्युञ्च”॥ ५। १७।
इति उणादिसूत्रेण क्युच् उत्वं रपरत्वञ्च।) मेघः।
इत्यमरः॥ (यथा, ऋग्वेदे २। १४। ४। “यः
उरगं जघान नवचख्वांसं नवतिञ्च बाह्वन्”।

तथा हरिवंशे २६। २६।

“उत्तुल्लटावरणौ दृष्ट्वा राजा मृच्छागतो मृहम्”॥

मेघः। इति उणादिकोषः॥

उरगाक्षः, पुं, (उरगास्य मेघस्याक्षीवाक्षि यस्य।
तत्तुल्यप्रभत्वात् तथात्वम्। अक्ष्णोर्दक्षनादित्वञ्च॥)

वृक्षविशेषः। रुडौचि इति भाषा। चाकुन्दा इति
केचित्। तत्पर्यायः। प्रपञ्चाङ्कः २ रुडगजः ३
दद्रुङ्ग ४ चक्रमर्दकः ५ पद्माटः ६। इत्यमरः॥ उर-
गाख्यः ७ प्रपुञ्जः ८ प्रपुनाङ्कः ९। इति वट्टीका॥
(अस्य गुणादय रुडगजशब्दे ज्ञातव्याः॥)

उरगाक्षकः, पुं, (उरगाक्ष + स्वार्थे कन्।) उरगाक्ष-
वृक्षः। इति शब्दरत्नावली॥

उरगाख्यः, पुं, (उरगास्य मेघस्य आख्या इव आख्या
यस्य।) दद्रुङ्गवृक्षः। इत्यमरटीकायां स्वामी॥

उरगाख्यकः, पुं, (उरगाख्य + स्वार्थे कन्।) दद्रुङ्ग-
वृक्षः। इति शब्दरत्नावली॥

उरम्भः, पुं, स्त्री, (उरु कठोरं भ्रमति। भ्रम् चलने।
अन्येभ्योऽपीति डः। एषोदरादित्वात् साधुः।)
मेघः। इत्यमरः॥ (मेघशब्देऽस्य गुणादिकं ज्ञेयम्॥)

उररी, ख, (खे + बाङ्गलकात् ररीक्। सम्प्रसारणञ्च।)
स्त्रीकारः। विस्तारः। इत्यमरः॥ (यथा, साहित्य-
दर्पणे रथ परिच्छेदे। “इति काल्पनिकं भेद-
सुररीक्ष्य”॥)

उररीकारः, पुं, (उररीकरणम्। उररी + क् +
घञ्।) अङ्गीकारः। इति जटाधरः॥

उररीकृतः, त्रि, (उररी + क् + क्त।) अङ्गीकृतः।
विस्तृतः। इत्यमरः॥

उरश्चरः, पुं, (उरो वृक्षस्थलं कथ्यतेऽनेनेति। उरस
+ क् + घ।) कवचः। इत्यमरः॥ (रामायणे
३ काण्डे। “काञ्चनोरश्चरश्चमे पिशाचवदनाः
खराः॥)

उरसिजः, पुं, (उरसि वृक्षाखले जायते। उरस् +
जन् + ड। सप्तम्या अलुक्।) स्त्रीकृतः। इति
हलायुधः॥ (यथा, रामायणे।)

“परिपसुशिरं च न पीनैरसिजैर्मुडः”॥)

उरसिलः, त्रि, (प्रशस्तं अतिश्रयितं वा उरो वृक्षो
यस्य। उरस् + इलच्।) प्रशस्तवृक्षोयुक्तः। इत्य-
मरः॥

उरस्ताडः, पुं, (उरः कथ्यतेऽनेन। उरस् + कट् + का।
बालयज्ञोपवीतकम्। वृक्षवाङ्माड इति ख्यातम्।
पञ्चवटश्च तत्पर्यायः। इति त्रिकाण्डशेषः॥

उरस्तायं, स्त्री, (उरसस्तायं भवत्वस्मात्।) वृक्ष-
स्तायकवचम्। तत्पर्यायः। नागोदरम् २। इति
हारावली॥

उरस्यः, त्रि, (उरसा निर्मितः। उरस् + यत्।)
चौरसजातः। इत्यमरः॥

उरस्तान्, [त्] त्रि, (प्रशस्तमतिश्रयितं वा उरो
वृक्षस्थलं यस्य। उरस् + मतुप् + मस्य वः।)
प्रशस्तवृक्षोयुक्तः। तत्पर्यायः। उरसिलः २।
इत्यमरः॥

उरी, ख, (वयतेरीक् बाङ्गलकात् सम्प्रसारणञ्च।)
स्त्रीकारः। विस्तारः। इत्यमरः॥

(यथा रघौ १५। ७०।

“उरोक्तव्यात्मनो देहं राज्यमस्मै न्यवेदयत्”॥)

उरीकृतः, त्रि, (उरी + क् + क्त।) अङ्गीकृतः। वि-
स्तृतः। इत्यमरः॥

उरुः, त्रि, (उरगाति। उरु + “महति ऋसश्च”